

UCNEE

Zaterdag 2 maart, 6 uur 's avonds, 'ergens in het oosten van het land. Zo'n 75 mensen verzamelen zich voor een actie tegen kernenergie. Alweer één, want het bruist de laatste tijd aan het akb front. En dat zat ze, net na de aankondiging van nieuwe kerncentrales, niet zo lekker. En een aantal wil-leukeurige actievoerdersters zullen dat gaan merken ook!

de actie

Op de verzamelplek wordt de actie uitgelegt. Het zal een terreinbetreding van de UCN in Almelo worden. Na de (zoveelste) uitgelekte actie, deze keer bij Dodewaard eind januari, werd het nu anders geprobeerd.

Er werden minder mensen gevraagd mee te doen, en aan die mensen werd er weer minder verteld.

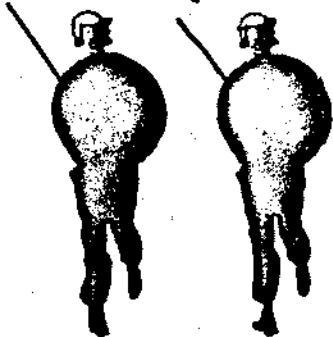
Pas op de verzamelplek kregen de meesten te horen, of de bevestiging van hun vermoedens, dat het om de UCN ging. De opkomst viel toch mee en iedereen deed mee toen het plan was uitgelegd. Het viel in de smaak en de consequenties leken te overzien. Algemeen werd aangenomen dat er massale arrestaties en 6 uur cel te verwachten was. Dat was nog wel vol te houden. Massaal werd besloten niet je naam te zeggen als je gearresteerd was, in ieder geval niet de eerste zes uur en, mocht je langer vast gehouden worden, dan ook niet. (Zolang je dat vol kunt houden.)

Toen in colonne naar Almelo, het laatste stuk over kleine landwegen en door het bos. Vrij veel tegenliggers, die, verwacht iedereen dan, meteen de connectie tussen ons en de UCN leggen. Maar dat valt achteraf altijd reusachtig mee. Als we op de uitstaptelek zijn aanbeland, gaan de busjes verder. De chauffeurs/eusses houden een afleidingsmanoeuvre. Dit is noodzakelijk om de be-

wakingsdienst die op het terrein aanwezig is, aan één kant van het terrein te krijgen. Ondertussen word dan begonnen met het knippen van de gaten in de hekken. Het is een dubbele rij met ongeveer 3 meter grint ertussen. De hekken zijn overal goed verlicht, er zijn camera's opgericht en langs het Herashekwerk lopen draden die trillingen registreren.

Als de eersten op het terrein zijn, komt de bewakingsdienst van de andere kant aanhollen. Ze zijn vreselijk in paniek en weten totaal niet wat ze moeten doen. Al heel snel rijden er achter elkaar politie-auto's en busjes het terrein op. We lopen met z'n allen naar de hoofdpoot en hangen daar spanw doeken op. Verder worden er wat leuzen geschilderd. Als we van de hoofdpoot weg willen lopen probeert de aanwezige politie ons tegen te houden. Dat is echter onbegonnen werk en ze staken hun pogingen dan ook al snel. Daarna doen ze niets anders dan ons escorteren. Als er door de betogers besloten wordt om weer door de zelfde weg terug te gaan (door de hekken dus), ontstaat er tumult. We mogen er niet meer uit. De eerste betogers die door het gat naar buiten klimt wordt door een hond van de bewakingsdienst gebeten in z'n been. En toch, na tien minuten praten met de politie, mogen we er toch af. Op dat moment horen we in de verte gill

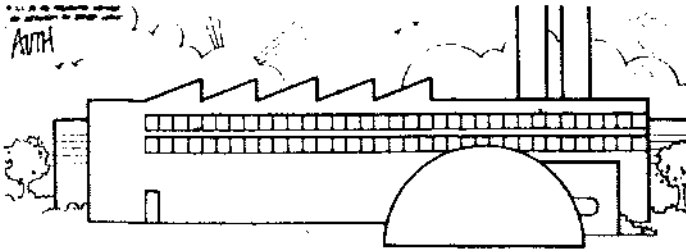
lende sirenes: de ME is in aantocht. Te laat! We zijn er alweer af.

arrestaties

Daarmee lijkt de aktie afgelopen, alles bij elkaar heeft het ongeveer 20 minuten geduurd. Iedereen loopt weer naar de auto's/busjes en de aanwezige pers gaat weer. In één van de busjes staat de politieradio (scanner) aan. Er komen nogal paniekerige verhalen door, er zouden nog meer groepen gesignaleerd zijn. Ook worden alle nummerplaten door gegeven. Voor de aktie was er een afspraak gemaakt dat er nagepraat zou worden bij een café in de buurt. Een aantal groepen vindt dat echter niet nodig (de aktie was immers zo goed geslaagd en geen arrestaties enz) en rijden meteen terug naar huis. Ongeveer de helft wacht op de afgesproken plek. Maar het café blijkt dicht te zitten, op zaterdagavond! Er is nog een andere uitwijkmogelijkheid en daar wordt dan ook besloten naar toe te gaan. Bij het café komt ook de andere pers, we zeggen dat ze achter ons aan kunnen rijden om meer te horen. Op het moment dat het busje met de scanner weg wil rijden wordt er over de scanner een bevel gegeven: "In opdracht van de cvp (commissaris van politie) zoveel mogelijk arrestaties maken". Meteen sluiten twee politieauto's de weg af. Het busje kan door de berm en over het fietspad ontkomen. Meteen slaat het rechtsaf een

woonwijk in, dan weer links en nog een keer links. Die laatste keer links, blijkt te leiden naar een woonerf. Doodlopend. Meteen sluiten politieauto's ons in. Nog meer komen er aan scheuren. We krijgen te horen dat we gearresteerd zijn. Op de vraag waarom en waarvoor krijgen we eerst geen antwoord, maar na enig overleg krijgen we te horen dat we gearresteerd worden voor vernieling, betreden van verboden terrein en "misschien ook nog wel" openlijke geweldpleging. We hebben de keus: met de bus tussen 2 politieauto's naar het bureau, of uitstappen en de politiebusjes in. Na lang heen en weer gepraat besluiten we in de bus mee te rijden. In optocht gaat het naar het bureau. Onderweg worden er plannen gemaakt: geen namen zeggen en als we al een verklaring afleggen dan is dat over kernenergie! Verdere ideeetjes als: "wanneer de chauffeur er nu eens plotseling uitspringt en wegrent?" Maar de sfeer bij de agenten is zo opgefokt en ze weten totaal niet waar ze aan toe zijn, dat dat soort ideeën na ampel beraad van de hand wordt gewezen als zijnde zeer onverstandig. Bij het politiebureau moet de bus naar binnen gereden worden. Besloten wordt dat niet te doen. Het is een huurbus en wie weet wanneer je die dan eindelijk terug kan krijgen. Meteen worden we weer klem gereden als we de bus parkeren. Paniekerige agenten stappen uit, ze zijn zeer verontwaardigd. Die bus zal en moet binnen de poort staan, maar als we allemaal uitgestapt zijn mag die opeens wel weer buiten blijven. (Later blijkt de bus toch op de binnenplaats gezet te zijn.) Opeens veel geschreeuw en geroen: "Laat die hond los, laat die hond los". Uit het bureau komen meteen een stuk of tien agenten rennen. Iemand van de

arrestanten heeft het op een rennen gezet. Niet zo slim. De rest wordt ogenblikkelijk het buro binnen gebracht en kunnen dus niet zien wat er verder gebeurt, of de hond inderdaad losgelaten wordt. Als dat zo is, en waarom zal dat niet zo zijn, zal het slecht met de arrestant aflopen.

in het buro....

De overige negen uit die bus worden met z'n allen in een klein verhoorkamertje gezet. Hoeveel er vastzitten is onduidelijk. Allemaal? Of alleen wij? Als we er een tijdje zitten horen we vaag geschreeuw en gezang. Er wordt onmiddellijk terug geschreeuwd. Er zit dus minstens nog één groep! Later blijkt dat deze gearresteerd zijn toen ze terug naar hun bus liepen. Ze werden in politiebussen geduwd en in vliegende vaart, met loeiende sirenes en dwars door rode verkeerslichten naar het buro gebracht. De meesten komen half misselijk van dat ritje aan. Eén voor één worden we uit het kamertje gehaald en met een rechercheur weggebracht om verhoord te worden. Die verhoren zijn, zoals alles die dagen, heel willekeurig en verschillend. Sommigen zijn binnen 3 minuten klaar, ("verdachte wenst geen

verklaring af te leggen, verdachte wenst zijn naam niet te noemen en verdachte wenst de verklaring niet te ondertekenen") anderen worden wel een half uur verhoord. Dan moeten er foto's genomen worden, mensen die dat niet willen hoeven op eens niet meer, anderen houden hun handen voor hun gezicht, of een sjaal of gaan er met de rug naar toe staan. Vingerafdrukken worden van niemand genomen. Eén van de arrestanten hoort tijdens het verhoor het radio-nieuws van 11 uur. Daarin wordt gezegd dat er "24 arrestaties wegens vernieling zijn gemaakt". 24! Dus nog niet eens de helft. Ongeveer één derde zit vast. De rest was dus al weg. Het blijft onduidelijk of degene die bij het buro ging lopen weer gepakt is, en vooral hoe? Door de honden? Hoe is hij er aan toe? Is hij op het buro of ligt hij al in het ziekenhuis? Navraag levert niets op, ze willen niets loslaten. Als we verhoord zijn worden we weer terug gebracht naar het kamertje. We blijven met z'n zessen over, drie komen er niet terug. Als we daar een uur hebben gezeten worden we opgehaald en naar beneden gebracht. We wachten ieder apart in een cel. Sommigen worden grondig gefouille-

leerd, anderen helemaal niet. We moeten rookspullen, sleutels, tassen en dergelijke afgeven. Met z'n zessen worden we weer in een klein kamertje gezet. Later komt een andere uit de groep terug. Nog weer later komt er nog een bij, iemand uit een andere groep. Met ons achten proberen we wat te slapen, maar de grond is hard en koud en er is nauwelijks genoeg ruimte om allemaal te gaan liggen. Na een hele tijd gaat de zware stalen deur weer open. Drie van de acht moeten meekomen. Die zullen we voorlopig niet weer zien. Iedereen is weer wakker en er wordt druk gespeculeerd wat er verder zal gebeuren. Een half uur later gaat opnieuw de deur open.

... en weer vrij

Nu moet iedereen mee, kan zijn/haar spullen pakken en wordt vrij gelaten. Buiten staan al andere mensen te wachten. Dok de jongen die de benen nam voor het politieburo. Gelukkig hebben ze de hond niet losgelaten. 17 mensen worden vrijgelaten. Daar staan we dan. Midden in de nacht (half drie) in Almelo. Niets meer open, geen openbaar vervoer meer. Wat te doen. Druk overleg. We komen achter de namen van de zeven die nog vast zitten. Ze schijnen al weggebracht te zijn naar omliggende steden: Hengelo en Enschede. (Op dat moment zat er nog iemand vast, maar dat wisten we niet. Hij was opgepakt toen hij op het buro naar ons kwam informeren. Toen hij het bevel om weg te gaan niet opvolgde, werd hij gearresteerd wegens lokaalvredebreuk. In de loop van zondagmiddag is hij weer vrijgelaten.)

De advocaat wordt gebeld en er wordt doorgegeven wie er weer vrij gelaten zijn. Ook wordt er vervoer geregeld en een plek waar we heen kunnen. Na

een uurtje komen er twee busjes aanrijden die ons zeventienen naar een plek in de omgeving brengen, waar we kunnen zitten, slapen, eten, praten, bellen, koffie of thee drinken, etc.

pesterijtjes

Zes van de zeven nog vastzittende arrestanten zijn op donderdag 7 maart vrijgelaten. De zevende werd op maandag 11 maart vrij gelaten.

De man met de hondebeet heeft al die tijd geen medische hulp gekregen, terwijl hij daar meermalen om heeft gevraagd en terwijl het absoluut noodzakelijk was dat hij binnen 24 uur een Tetanus-prik kreeg. De behandeling van de arrestanten was over het algemeen slecht: contact met de advocaten/es werd maar zeer summier toegestaan. Door het steeds verplaatst worden wisten die op een bepaald moment niet eens meer wie waar zat. Eén van de arrestantes kreeg op woensdagmorgen pas voor het eerst haar advokate te zien. Pakjes/kleding en toiletartikelen werden niet toegestaan, het luchten gebeurde niet of nauwelijks, etc.

Almelo is, juridisch gezien, één van de moeilijkste arrondissementen in Nederland. Het vervolgings-beleid is zeer willekeurig en men wil maar steeds weer een "voorbeeld stellen". Hier zijn legio voorbeelden van. Advocaten/es worden op alle mogelijke en onmogelijke manieren het werken onmogelijk gemaakt en gepest. Ook bij deze zaak was dat weer het geval: advocaten werden niet

toegestaan om de arrestanten te verdedigen, omdat ze niet ingeschreven stonden in het arrondissement Almelo. Hoewel nergens staat dat dat vereist is, werd dat hier wel opgegeven als reden om bepaalde advocaten/es te weigeren.

proces

Woensdag 13 maart was het proces tegen de zeven. Ze werden beschuldigd van erfvredebreuk, vernieling en openlijke geweldpleging. De officier van Justitie legde erg de nadruk op de openlijke geweldpleging. Volgens hem hadden de werknemers zich erg bedreigd gevoeld, was er gevaar ontstaan voor de werknemers en omgeving omdat het een continu bedrijf is en hij vond het open knippen van de hekken geweldpleging. Hij eiste, ook als afschrikwekkend voorbeeld, 5 weken gevangenisstraf waarvan 3 voorwaardelijk en een proeftijd van 2 jaar! Het feit dat niet te bewijzen viel dat die zeven daadwerkelijk het hek hadden opengeknipt, vond de officier niet van belang. Ze waren er immers "bij geweest", hadden het "mogelijk gemaakt, dat...". Verder was het volgens hem een weloverwogen actie, met militaire precisie. Dit soort onverantwoordelijke acties moesten meteen in de kiem gesmoord worden!

Gelukkig dacht de rechter er toch iets anders over: openlijke geweldpleging viel niet te bewijzen en daarom bleef erfvredebreuk en vernieling over. Uitspraak: 9 dagen waarvan 4 voorwaardelijk, dus gelijk aan het voorarrest, én een proeftijd van 2 jaar. Dit is voor de arrestanten zeer waarschijnlijk een reden om in hoger beroep te gaan. Wel gaf de rechter nog even een advies mee, namelijk dat er altijd de mogelijkheid bestond om door middel van verkiezingen ons niet welgevallige beslissingen proberen terug te draaien. Ook konden we altijd zelf nog een politieke partij oprichten!

manifestatie

Voor dat het proces begon was er vanaf het NS-station in Almelo een demonstratie tegen het proces tegen de criminalisering van de akb en om te laten zien dat de intimidatie-poging niet opgaat. Ondanks de korte voorbereidingstijd en de (on)mogelijkheden om in zo'n korte tijd veel mensen te bereiken, kwamen er toch nog ongeveer 200 mensen naar Almelo. Na en tijdens het proces was er in een door de gemeente kosteloos verstrekte ruimte (men was bang dat iedereen anders op straat bleef hangen en met het openbare orde-idee in het achterhoofd von men dat ongewenst) een manifestatie. Er was muziek, een foto-toonstelling over acties tegen kernenergie uit de afgelopen jaren, een video over kernenergie en er waren wat kraampjes met materiaal over kernenergie en de beweging weiger defensiebelasting. Er werd wat verteld over de UCN, over het proces en twee van de arrestanten lazen hun verklaring die ze in het proces hadden gehouden nog eens voor.

Het feit dat politie en justitie zo overspannen reageerden op deze actie (vorm), duidt er op dat men er bang voor is, geen grip op te krijgen en het verzet probeert te breken.

Het is echter nog maar zeer de vraag of dat zal lukken! Inderdaad zullen waarschijnlijk een aantal mensen de kans op een wee de bak in, iets te gortig vinden. Maar toch zal de groep nog groot

genoege zijn, voor meer van dit soort akties. En we zullen steeds opnieuw manieren moeten vinden om nieuwe mensen bij de akties te betrekken, zonder dat de geheimhouding in gevaar gaat lopen. En reken maar dat ons dat zal lukken!

Ps. Door het proces, het ondersteunen van de arrestanten en de manifestatie, zijn de kosten van de aktie nogal opgelopen. Kortom, er is hard geld nodig! Wil je wat

kwijt, stort dat dan op gironummer 34.12.555 tnv K. van Dijk in Deventer onder vermelding van "UCN-aktie".

AKTIES

BASISGROEPEN TEGEN KERNGEWELD & MILITARISME

1983

- 29 november -Blokke UF6 transport op de snelweg nabij Apeldoorn. Als weggelepen niet lukt, wil de politie er op los slaan. Voor de basisgroepen het sein om weg te gaan. Ongeveer 150 mensen namen aan de blokkade deel.
- 29 -Blokke van het zelfde transport UF6 voor de poort van Urenco in Alsele. Een zeer harde ontruiming volgt. 100 Mensen voerden deze blokkade uit.

1984

- 18 februari -Poging tot bezetting van een communicatiebunker op de basis in Woensdrecht. De aktie is uitgelekt. Iedereen wordt gearresteerd, geregistreerd en in de loop van de dag weer vrij gelaten. Plusminus 400 mensen namen aan de aktie deel.
- 7 april -Bezetting van een opslagloods met wapenkas op de vliegbasis in Volkel. Het was de bedoeling om weer enige gebouwen op Woensdrecht te bezetten, maar iedereen werd door Lubbers persoonlijk (via de tv) op de hoogte gesteld van het uitlekken van dat plan. Toch togen nog ongeveer 200 mensen naar de alternatieve verzamelplek. Opnieuw wordt iedereen gearresteerd en opgesloten in hondshokken. Na registratie kan iedereen weer naar huis.
- 1,2,3 juni -Openbare blokkade van de basis in Woensdrecht. Ongeveer 7000 mensen sluiten drie dagen lang de basis af. Er vinden een paar harde ontruiming plaats.
- 2 -Na aanleiding van het kabinets besluit over kruisraketten gooien 50 mensen vuilnis en NATO-prikkeldraad op het Binnenhof. 9 Mensen worden gearresteerd en zitten 2 dagen vast.
- 9 november -Voor het eerst sinds 3 jaar weer een blokkade bij de kerncentrale in Dodewaard. 80 Mensen worden na een uur ontruimd door de ME.

1985

- 22 januari -Bezetting van Economische Zaken in Den Haag na aanleiding van de beslissing om nieuwe kerncentrales te gaan bouwen. 50 mensen komen niet verder dan de hal en laten zich weg slepen.
- 22 -Bezetting van het EGM in Den Haag. 30 Mensen worden met zachte drang ontruimd.
- 25 -Poging tot terreinbezetting van de kerncentrale in Dodewaard. De aktie is duidelijk heel nauwkeurig uitgelekt. Gedacht wordt een infiltratie. 200 Mensen komen niet verder dan de eerste paar hakken, waar de ME al klaar staat.
- 25 februari -Ongeveer 35 mensen richten een nieuw vredesaktiecomité in bij de basis in Woensdrecht.
- 2 maart -Terreinbezetting van de UCN in Alsele. Ongeveer 75 mensen nemen er aan deel en wandelen een stuk over het goed bewaakte terrein. 24 Arrestaties volgen. 17 Worden binnen zes uur vrijgelaten. 6 Mensen worden 5 dagen vast gehouden en 1 zelfs 9 dagen.
- 13 -Ongeveer 175 mensen komen naar Alsele om de arrestanten bij hun proces te ondersteunen. De 7 worden veroordeeld tot 9 dagen waarvan 4 voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaar wegens vernieling en erfvredebreuk.